

ben wij hem in ieder geval als bruine kiekendief genoteerd.

Verder kan worden gezegd dat we blij mogen zijn met drie waarnemingen, omdat deze soort in de wintermaanden eigenlijk het zuiden van Zeeland als noordelijkste overwinteringsgrens heeft.

De **blauwe kiekendief** viel eigenlijk tegen. In de meeste jaren ligt het aantal tussen de 4 en 9. Slecht drie keren hadden we extreem hoge aantallen (2010-15, 2011-17 en 2012-15) en twee maal lagen de aantallen extreem laag (2007-0 en 2015-1). Dus kunnen we ook stellen dat 2017 een slecht blauwe kiekendief jaar was. Natuurlijk is de winter tot de telling van dit jaar ook nog niet echt koud geweest, maar dat hebben we eigenlijk vaker zo. Wat wel opvalt, is dat er de laatste jaren geen grotere aantallen meer gemeld worden bij het Groene Strand, waar jaarlijks bij de slaapplaatstelling meerdere exemplaren (tot 10 vogels) geteld werden. Destijds werd speciaal aandacht besteed aan deze slaapplaatstelling, maar door het wegvallen van de betreffende teller wordt deze telling niet meer consequent uitgevoerd.

8. Als laatste soort is op de valreep nog een **smelleken** (1) gescoord. Hij is niet altijd even gemakkelijk waar te nemen. Door zijn snelle en lage vlucht wordt deze rover nog al eens over het hoofd gezien. Ook op akkers moet men heel goed kijken. Vanwege zijn kleine formaat en onopvallende kleuren, zeker bij het vrouwtje, valt het smelleken daar bijna niet op.

De meeste waarnemingen vallen tussen de 1 en 3 vogels, maar de topper blijft 2006 met 7 exemplaren.

De arendbuizerd is deze winter niet teruggekeerd naar de rijke keuken op de Maasvlakte.

Wellicht heeft de arendbuizerd een zuidelijke koers gevolgd, na misschien wel een succesvol broedseizoen. Dat zullen wij uiteraard nooit te weten komen.

Zoals gebruikelijk zijn er ook nog enkele leuke waarnemingen doorgegeven. De meest bijzondere waren: 1 wilde zwaan, tussen enkele tientallen knobbelzwanen, in de polder tussen de kassen ten zuiden van Brielle, Verdeeld over heel Voorne Putten hebben de tellers in totaal 13 grote zilverreigers, 6 grote zaagbekken, 2 watersnippen, 1 witgat, 5 toendra rietganzen, 1 ijsvogel en 1 grote lijster gemeld. Door één van de tellers werd nog een vreemde "eend" in de bijt gemeld, namelijk een magelhaengans. Uiteraard moeten we deze als een ontsnapte exoot zien en er maar niet te veel waarde aan hechten.

Tot slot heeft één groepje nog de zoogdieren geteld: 2 konijnen en 16 hazen.

Hoewel het zaterdagochtend leek dat het een mindere telling zou worden, moeten wij concluderen dat het tegenovergestelde dus de werkelijkheid is geworden. Geen verrassingen voor wat betreft spannende soorten, maar wel een geslaagde telling.

Allemaal weer bedankt voor de moeite!

Verslag Beverexcursie Rhoonse Grienden op zaterdag 25 maart 2017.

Door Hans op den Dries

Geen bevers, maar wel een zeer geslaagde excursie.

Onder de bezielende leiding van Mariëtte de Kreij, hebben we met prachtig weer een erg leuke excursie door de Rhoonse Grienden gelopen. Het hoofddoel was natuurlijk de bevers, maar we wisten allemaal wel dat er slechts een zeer kleine kans was dat wij deze unieke zoogdieren te zien zouden krijgen. Toch waren uit pure nieuwsgierigheid nog 10 personen op deze beverexcursie afgekomen.

Mariëtte begon met een inleidend verhaaltje over de Rhoonse Grienden en de komst en het leven van de bever in deze grienden. Het werd duidelijk dat de bever zich pas sinds enkele jaren in onze omgeving is gaan huisvesten. In het natuurgebied Klein Profijt zijn twee burchten aangetroffen en in het aangrenzende gebied de Rhoonse Grienden één. Het gebied staat regelmatig onder water, waardoor lekker rondlopen niet altijd even gemakkelijk is. Op die

momenten worden de bevers gedwongen uit hun huis te komen en heb je dus meer kans om ze te mogen aanschouwen.

Op het moment dat wij er waren was het super laag water en stonden we dus bij een ogenschijnlijk levenloze burcht. Volgens Mariëtte was echter de kans zeer groot dat ze binnen gezellig zaten te keuvelen en misschien wel over ons aan het roddelen waren.

Wat erg opviel, was dat de jongen van de bever twee jaar lang bij de ouders blijven en dat ze zo ook helpen met het huishouden in de burcht en zelfs met het verzorgen van de jongen. Hoewel we dus geen bever zagen, hebben wij ons kunnen specialiseren op de sporen die ze achter hadden gelaten. De pootafdrukken waren overduidelijk aanwezig en her en der waren vele vraatsporen te zien. Het meest imposante vond ik, en misschien menigeen met mij, de tunnels onder de paden door. Dit leken soms ware viaducten. Of de bevers er rekening mee hebben gehouden dat er veel 'verkeer' over heen gaat, weten we niet, maar dat zal de tijd leren.

FOTO BEVERBURCHT

Naast deze belevenis hebben we natuurlijk ook van de overige flora en fauna genoten. De vogelzang was duidelijk weer begonnen, zo hoorden we onder andere veel tijftjaffen (> 15), vier mezensoorten waaronder de matkop, vink, merel, zanglijster, boomkruiper, waterral en rietgors. Totaal heb ik in de gauwigheid 23 soorten genoteerd. Daaronder ook nog een groepje van vijf gaaien en twee buizerden.

Wat aan de flora opviel was dat er in de knotwilgen veel verschillende plantensoorten groeiden. Vooral de valeriaan en de eikvaren waren talrijk aanwezig., maar ook pinksterbloem, paardenbloem en speenkruid sierden hier en daar de knotwilgen op.

Alles bij elkaar was het een fantastische ochtend en wil ik namens de groep Mariëtte ontzettend bedanken voor deze leuke en leerzame beverexcursie.

Verslag 'vuilruimen' Beningerslikken **door Hans op den Dries** **Anders dan normaal.**

Op zaterdag 25 februari 2017 hadden we weer afgesproken om de Beningerslikken van vuil te ontdoen. Helaas was het dit keer niet mogelijk om daadwerkelijk te gaan ruimen.

Vrijdag had ik nog gecontroleerd hoe de waterstand was en daar schrok ik wel van.

Daar waar ik het veld in wilde gaan, stond het water al tot kniehoogte. Er bleven dus twee opties over, afbellen en 's ochtends aanwezig zijn om de spontane aanwezigen teleur te stellen, of gewoon met z'n allen gaan vogelen. Natuurlijk koos ik voor het laatste.

Dat was maar goed ook, want we waren met tien enthousiaste mensen komen opdagen. Er stond een koude zuidwesten wind bij 4°C. We besloten met z'n allen naar Spuimonding-West te gaan, daar was de meeste kans op een mooi vogelschouwspel.

We zijn in de bocht op het fietspad gaan staan. Vandaar uit kun je mooi over het gebied kijken. Met vijf telescopen was er voldoende keuze voor iedereen om de aanwezige vogels van dichtbij te bekijken. In anderhalf uur hebben we 35 vogelsoorten waargenomen. Zo hebben we kunnen genieten van negen soorten eenden, waaronder de prachtige smient, wintertaling en pijlstaart. Het subtiele lijnenspel op het verenkleed van deze soorten is geweldig. Daarbij maken de kleuren het plaatje af. Ook vier roofvogelsoorten, buizerd (4), bruine kiekendief (1 vrouw), slechtvalk (1) en een torenvalk hebben ons lekker bezig gehouden. Vooral de slechtvalk liet zich heel goed bekijken. Erg mooi waren ook de foeragerende grote zaagbekken (4 man en 2 vrouw). Het verschil tussen deze zaagbek en de middelste zaagbek was ook te zien. Het verenkleed verschilt behoorlijk en toch is het niet altijd overduidelijk voor beginnende vogelaars om de zaagbekken uit elkaar te halen.